

ΕΝΑΣ ΠΕΡΙΠΑΤΟΣ

Κάτω στή θάλασσα περνάς
και χορεύει ο άμιμος με τον άνεμο
άντρίκια
και σ' έρωτεύονται.
'Η δόξα σου μεγάλη σαν πορτοκάλι
κι έγω διψάω.

ΕΝΑΣ ΓΥΡΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Τραγουδι τραγουδάκι και φωνή
σέ κρατάω μέσ' στο χρόνο μου χορό
και γεμίζω και άδειάζω εικόνα.
Θές δε θές σέ γυρίζω στον κόσμο
μαζί σου.

Γιώργος Καρακάλιος

ΔΥΟ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

1

'Από το πνεύμα τής σιωπής μιá μέρα θά ξαναγυρίσω. Χωρίς το τραγούδι μιáς άβέβαιης πνοής νά βαραίνει στο έλάχιστο τις ώρες που συλλογιούνται πλάι στο άδειο ποτήρι των δακρύων. Σάν έκπτωτος κι άπαρηγμένος, με το κύμα που έβασίλεψε στις μακριές βλεφαρίδες, τις κόκκινες και θαλασσιές διαφάνειες μιáς άναπνοής. 'Από του άέρα τή γνώση σαν επίκληση στο τέλος του δρόμου θά ξαναγυρίσω. 'Απαράλλαχτος. Με την αύγή.

2

'Αν άκροπατώντας πάνω στα λουλουδοπέταλα είναι νά φέρω μιáς άσημένιας ματιáς τή θλίψη στα σκοτεινά δικά σου μάτια, τότε θά γίνω πεταλούδα γαλάζια στού βνεύρου σου τά κύματα και θά πετάξω.
Θά πετάξω στον ήλιο γυρεύοντας νά μηδενίσω τήν άπόσταση και το χρόνο.

Δημήτρης Κατσαγάνης

ΒΡΑΔΥ

Σε νύχτα χειμωνιάτικη
και σέ καμμένο δάσος,
ή ψυχούλα μου, ψυχή μου
στο γυμνό κορμί της άγοδέργει.

ΣΤΟΥ ΓΕΝΝΑΡΙΟΥ

'Η μυγδαλιά, ή μυγδαλιά
στην πόρτα του σπιτιού μου

ΚΑΛΕΣΜΑ

Σήκωσε τά μαλλιά σου κορίτσι
νά δώ τον ούρανό και το νερό.
—Δε σηκώνω τά μαλλιά μου χελιδόνι.
τά μαλλάκια μου
νά δεις τον ούρανό και το νερό
μονάχος μοναχός.

ΑΤΙΤΛΟ

Γελάει το παιδί μου
γελάει ή μέρα
τραγουδάω έγω
στο γαρύφαλλο που άνοιξε φωτεινό
σαν ούρανό.

ή κοπελιά, ή κοπελιά
στην κόρη του ματιού μου.

ΦΙΛΗΜΑ

Τό μικρό χεράκι σου στα χείλη μου
μούδωσε νά πιώ νερό, στο φίλημα
σ' ένα σπλιθαράκι τής Βαράσσοβας
σκυμένος.
Χτές το βράδυ που σε είδα νά κοιμάσαι
στην παλαμίτσα σου γερμένος.